Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

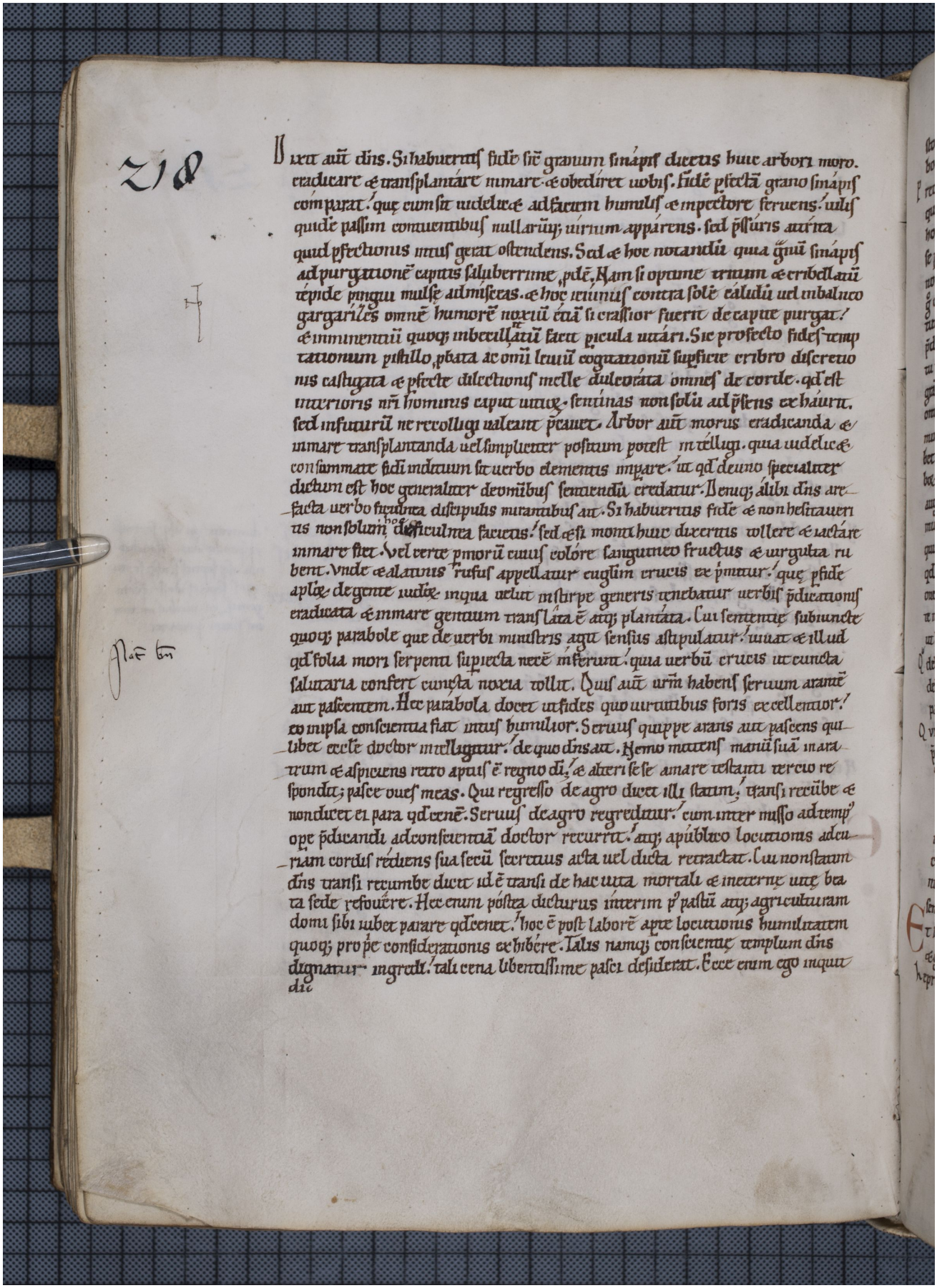

218

Dixit aut dns. Si habueritis fidē sicut granum sinapis dicetis huic arbori moro.
eradicare et transplantare in mare et obediret uobis. Fidē perfectā grano sinapis
comparat. quę cum sit uidelicet ad faciem humilis et in pectore feruens. uilis
quidē passim conuenientibus nullarum; uirtum apparens. sed pissuris acrita
quid perfectionis intus gerat ostendens. Sed et hoc notandū quia grānū sinapis
ad purgationē capitis saluberrime pdē. Nam si oportune trium et cribellatū
tepide pingui mulsę admisceas. et hoc teritur contra solē caludū uel inbalneo
gargarizes omnē humorē noxiū ceuā si crassior fuerit de capite purgat.
et imminentiū quoq; imbecillatū facit pericula uitari. Sic profecto fides tempt
ationum pistillo pbata ac omī leuitū cogitationū superficie cribro discretio
nis castigata et perfecte dilectionis melle dulcorata omnes de corde. qd est
interioris nri hominis caput uitiq; sentinas non solū ad psens ex hauriū.
sed in futurū ne recolligi ualeant prauet. Arbor aut morus eradicanda et
in mare transplantanda uel simpliciter positum potest intelligi. qua uidelicet
consummate fidi indicium sit uerbo elementis impare. ut qd deuno specialiter
dictum est hoc generaliter deomibus sentiendū credatur. Denuq; alibi dns are
facta uerbo frequentia discipulis miranibus ait. Si habueritis fidē et non hesitaueri
tis non solum hoc deficulnea facietis. sed et si monti huic dicetis tollere et iactare
in mare fiet. Vel certe pmorū cuius colore sanguineo fructus et uirgulta ru
bent. Vnde et latinis rufus appellatur euglim crucis ex pmitur. quę pfide
aplice de gente iudice inqua uelut in stirpe generis tenebatur uerbis pdicationis
eradicata et in mare gentium translata ē atq; plantata. Cui sententię subiunctę
quoq; parabole que de uerbi ministris atq sensibus astipulatur. uiuat et illud
qd folia mori serpentū supiecta nece inferunt. quia uerbū crucis ut cuncta
salutaria confert cuncta noxia tollit. Quis aut uriū habens seruum aratē
aut pascentem. Hec parabola docet ut fides quo uirtutibus foris excellentior.
eo in ipsa conscientia fiat intus humilior. Seruus quippe arans aut pascens qui
libet eccle doctor intelligitur. de quo dns ait. Nemo mittens manū suā in ara
trum et aspiciens retro aptus ē regno di. et alteri se se amare testatur tertio re
spondit; pasce oues meas. Qui regresso de agro dicet illi statim. transi recube et
non dicet ei para qd cenē. Seruus de agro regreditur. cum inter missa ad temp
ope pdicandi ad conscientiā doctor recurrit. atq; a publico locutionis ad cu
ram cordis rediens sua secū secretius acta uel dicta retractat. Cui non statim
dns transi recumbe dicet id ē transi de hac uita mortali et in eterne uitę bea
ta sede refouere. Hec enim postea dicturus interim p pastū atq; agriculturam
domi sibi iubet parare qd cenet. hoc ē post laborē apte locutionis humilitatem
quoq; pro pe considerationis exhibere. Talis namq; conscientię templum dns
dignatur ingredi. tali cena libentissime pasci desiderat. Ecce enim ego inquit
die